

**Z praxe zákona č. 31/29.** Podle čl. IX. uvoz. pat. k trestnímu zákonu z r. 1852 posuzují se podle nového zákona zásadně i činy spáchané dříve než nabyt účinnosti, pokud není nový zákon přísnější. Jde-li o příslušnost soudní, jest ovšem rozhodné ustanovení § 219 tr. ř., podle něhož nemožno zásadně již odporovati příslušnosti soudu, který podle spisu obžalovacího nebo podle nálezu vydaného k odporu povolán jest k hlavnímu přelíčení, byl-li obviněný pravoplatně vydán v obžalovanost. To platí i tehdy, byl-li obžalovací spis doručen obhájci zřízenému podle § 421 tr. ř. obviněnému, jehož pobyt je neznámý nebo jenž se nezdržuje v tuzemsku. Sluší tudíž rozhodovati sborovým soudům i o činech, které podle zák. č. 31/29 jsou již jen přestupky, jestliže nabyt právní moci obžalovací spis, určený pro sborový soud I. stolice. Nebylo by možno případ vyřídit zpětvzetím žaloby pro zločin a současným návrhem na potrestání pro přestupek, neboť zpětvzetí žaloby bez zániku práva žalobního — jde o týž skutek různě právně kvalifikovaný — připouští zákon jen v případech výjimečných (§ 227 odst. II. tr. ř., § 261 tr. ř., § 17 zák. o státním soudě) a vždy pod podmínkou, že byl podán nový spis obžalovací (nikoli tedy pouhý návrh na potrestání soudem okresním). Ani sborový soud sám by se nemohl prohlásiti nepřislušným. Jedině kdyby vyhověl nejvyšší soud za účinnosti zák. č. 31/29 zmateční stížnosti a nařídil nové hlavní přelíčení podle § 288 č. 3 tr. ř., přikázal by věc soudu okresnímu, jestliže podle ustanovení zákona č. 31/29 čin stal se přestupkem. Na tuto okolnost byl by měl zákon pamatovati přiměřeným ustanovením, které by připouštělo postoupiti věc soudu okresnímu, je-li čin spáchaný před 1. dubnem 1929 podle zák. č. 31/29 pouhým přestupkem. Jestliže sborové soudy i bez takového ustanovení postupují tyto případy okresním soudům, a to dokonce i po zahájení hlavního přelíčení, nejednají v souhlase se zásadami trestního práva procesního.

**Trestní statistiku za rok 1927** přinášejí Zprávy státního úřadu statistického republiky Československé (č. 1 r. X.). Po ponenáhlém poklesu let předcházejících znamená rok 1927 opětů mírný vzestup trestní agendy u soudů sborových I. stolice i okresních a u státních zastupitelství. Úměrně přibýlo též odsouzených osob. Rovněž činnost soudů mladistvých na Slovensku a Podkarpatské Rusi stoupla, byť i velmi nepatrně. U sborových soudů I. stolice nastal v Čechách, na Slovensku a na Podkarpatské Rusi částečný přesun agendy ve prospěch senátů na úkor samosoudců. Naproti tomu je menší počet osob úplně osvobozených než v letech předcházejících. Z toho nelze usuzovati na přísnější měřítko soudů, ale na větší opatrnost žalobce, který patrně v případech

poskytující malou naději na úspěch dal přednost zastavení trestního řízení před obžalobou u soudů beztak přetížených. Velmi značně stoupl obsazení trestnic a zejména soudních věznic. Náklad na věznice v obvodu vrchních soudů v Praze a v Brně stoupl oproti r. 1926 asi o  $4\frac{1}{2}$  mil. Kč (20%), náklad na trestnice asi o  $\frac{3}{4}$  mil. Kč! Tento jistě smutný zjev, související též se zdražením životních potřeb, je částečně vyvážen pozoruhodným vzestupem příjmů z práce vězňů (ve věznicích asi o 40%), vzestupem, jenž daleko převyšuje přírůstek vězňů. To nasvědčuje lepší organizaci vězeňské práce. — Třeba se ještě zdržeti úsudku, zda číselnému vzestupu odpovídá skutečný vzrůst zločinnosti, či zda jde toliko o lepší organizaci bezpečnostní služby, po případě, zda zjev je důsledkem zvýšené t. zv. kriminální citlivosti poškozených. Z úhrnných číslic, na které se zprávy omezují, nelze se takového úsudku odvážiti s jistotou, ač spolupůsobení obou složek je nejpravděpodobnější. Vzrůst zločinnosti v dobách politicky klidných bývá symptomem nezdravých poměrů hospodářských. Data trestní statistiky byla by pak vážným mementem.

**K češtině Nejvyššího správního soudu.** Nejvyšší instituce našeho správního soudnictví vyrozumívá stěžovatele o tom, že jeho stížnost byla doručena žalovanému úřadu tiskopisem tohoto znění:

»Stížnost tato dodává se žalovanému (následuje jméno úřadu), aby odvodní spis do 60 dnů podal a spisy správní ke stížnosti se odnášející odděleně zaslal.«

V této tak krátké větě jsou dva hrubé poklesky proti jazyku českému: především německý slovosled v závěti, t. j. že slovesa »podal« a »zaslal« jsou zcela zbytečně a šroubovaně dávána na konec závěti. Co jest však horšího, jest druhá část závěti, v níž se vyzývá žalovaný úřad, aby zaslal odděleně spisy správní, ke stížnosti »se odnášející«. Nehledě k tomu, že jest dosti těžko, představit si poněkud bizarní situaci, jak namnoze obšírné spisy správních úřadů »se lehce odnášejí« k Nejvyššímu správnímu soudu do Prahy, jest trapno, ba bolestno, že v 11. roce trvání našeho státu naše nejvyšší správní instituce nenašla vhodnějšího obratu pro úpravu svých tiskopisů. Místo nešťastného obratu »se odnášející« má čeština svoje výrazy, na př. »se vztahující«, »týkající se« a pod.

(P o z n. r e d a k c e: Slovo »odnášeti se« ve smyslu »vztahovati se« uvádí sice Jungmann ve svém Slovníku, stejně vyskytuje se i u Kotta, neuvádějí se tam však literární doklady jako u jiných sloves. Pokud nám známo, jediný Gebauer užívá tohoto výrazu, aniž by se výraz ten vžil, tak že dnes skutečně jeví se